

Ba điều quan trọng chúng ta cần có để sống đời này là: (1) Chúng ta phải có một đời sống tôn thờ. (2) Chúng ta phải có một người bạn đời. (3) Chúng ta phải biết sống mình trên đời này. Nói về đời sống tôn thờ có lẽ chúng ta cho rằng điều này không cần thiết, nhưng chính khi chúng ta nói không cần thiết là chúng ta đã chọn cho mình một đời sống tôn thờ. Đời sống đó có thể là chính chúng ta. Thật ra, bất cứ điều gì như hôn nhân và chi phí để sống chúng ta hiểu như thế. Nói đúng hơn, chúng ta để cho điều gì như hôn nhân và chi phí để sống chúng ta hiểu như thế, thì đó chính là thần tượng, đó chính là chủ nhân ông của cuộc đời chúng ta.

Chúng ta đã từng nghe câu: "Tên bạn là một tên đầy tớ tốt nhưng là một ông chủ xấu." Nói như vậy nghĩa là khi chúng ta coi tên bạn chỉ là người trong đời sống và chúng ta có thể làm chủ tên bạn thì không sao. Nhưng nếu chúng ta để cho tên bạn trở thành nguyên nhân thúc đẩy thì đó là điều tai hại vô cùng. Người ta cũng nói, Làm học trò người khôn còn hơn làm thầy kẻ dại. Vấn đề cũng tương tự như vậy trên những lĩnh vực khác. Khi chúng ta tùy thuộc hay để cho một người như nào đó chi phí để sống của chúng ta thì chúng ta trở thành nô lệ cho điều đó. Vấn đề quan trọng vì vậy là chọn cho đúng người để của mình.

Lời Chúa dạy:

Anh em không biết sao? Khi đem thân làm nô lệ để vâng phục ai thì anh em là nô lệ của người mà anh em vâng phục: hoặc làm nô lệ tội lỗi thì sẽ phải chết, hoặc làm nô lệ phục vụ Thiên Chúa thì sẽ được nên công chính (Thi. Rô-ma 6:16)

Ai đang là chủ của quý vị bây giờ? Điều gì có như hôn nhân mà như một trên đời sống của quý vị? Thật ra câu hỏi quan trọng hơn hai câu hỏi đó nữa là: Sống với người như thế, quý vị nhận được những gì? Thánh Kinh nói về những người phục vụ của những người sống làm nô lệ cho tội lỗi như sau:

Khi còn là nô lệ tội lỗi, anh em đã có tội do không phải làm điều công chính. Bởi gì anh em thu được kết quả nào? Lỗi lầm bồng mà tội lỗi trở cho người ta là cái chết, còn ân huệ Thiên Chúa ban không là sự sống đời đời trong Đức Ki-tô Giê-xu, Chúa chúng ta (Thi Rô-ma 6:20-21a; 23)

Có lẽ quý vị nghĩ rằng mình không làm điều gì tội lỗi, cũng không phải là người làm nô lệ cho tội, tuy nhiên Lời Chúa mình đã nói rõ ràng là: Mọi người đã phạm tội. Mọi người trên trần gian này đều có tội, không phân biệt ai cả và lỗi lầm bồng mà tội lỗi trở cho người ta là cái chết. Chúng ta đi làm điều lành lầm ng th nào thì cũng vậy, khi phạm tội, điều lầm ng của chúng ta là cái chết. Cái chết nói đến sự phân cách với Đức Chúa Trời và tất đó đưa đến mọi khổ đau và bất hạnh đời.

Con đã nghe được rằng với Đức Chúa Trời là cái chết của Chúa Giê-xu vì nếu chúng ta tội lỗi là cái chết thì phải có một cái chết thay thế thì điều công chính của Thiên Chúa mới được giữ vẹn. Thiên Chúa không thể bỏ qua tội lỗi của con người nhưng phải hình phạt và Chúa Giê-xu đã mang hình phạt đó thế cho chúng ta bằng cái chết của Ngài. Cái chết của người vô tội, thay thế cho chúng ta là con người tội lỗi.

Con dân của Chúa ngày xưa khi xa lìa Thiên Chúa đã gặp hái bao nhiêu đau khổ đến ê ch. Cuối cùng, họ đã quay trở lại với Chúa và thưa với Chúa rằng họ như sau: "Lạy Chúa, ngoài Ngài tôi không có chi khác cái trở chúng tôi, nay chúng tôi chỉ cậy mình Ngài mà kêu cầu danh Ngài." Đây cũng là ý thức chúng ta cần có để quay trở lại với Thiên Chúa là chân thật, là Tội Hóa của chúng ta và không có điều gì vui hơn cho Chúa khi có một người ăn năn tội, quay trở lại với Chúa.

Con người chúng ta thường nghĩ đến Chúa là vị cứu tinh, cứu rỗi chúng ta. Điều đó rất đúng. Nhưng hơn cả vị cứu tinh, Thiên Chúa cũng phải là chủ của chúng ta. Nếu chúng ta chỉ tin vào Chúa như là Đức ông cứu rỗi hay Đức ông che chở, phù hộ thì còn thiếu sót quá nhiều, gì người người chỉ biết kêu cầu, như vậy người khác khi khó nguy còn bình thường thì chúng ta nghĩ gì đến người đó. Thiên Chúa không bắt buộc chúng ta tôn thờ Ngài, nhưng Ngài muốn mọi chúng ta ý thức mình là con người, là tội v, quay về tôn thờ Thiên Chúa và sống đúng với danh phận đó. Thiên Chúa chỉ ban cho con người có hai gì răn và chỉ cần sống theo hai gì răn đó, mọi việc trên đời sẽ diễn tiến êm đẹp.

Giữ răn thế này:

Ngôi phi yêu m n Đc Chúa, Thiên Chúa c a ngôi, h t lòng, h t linh h n và h t trí khôn ngôi.

Gi i răn th hai:

Ngôi phi yêu ngôi i lân c n nh chính mình.

Khi yêu Chúa h t lòng, h t s c, ta s tôn th Chúa, ph c v Ngài, s ng m t đ i trong s ch thánh khi t. Khi yêu ngôi i nh chính b n thân, ta s không làm gì h i ngôi i, trái i yêu th ng, b o b c, giúp đ , c x t t đ p. N u cá nhân nào cũng làm nh v y, gia đình nào cũng s ng nh v y, chúng ta kinh nghi m thiên đàng ngay trên tr n gian này. Đi u khó là vi c n y v t kh nă ng c a chúng ta. V i b n tính t i i di truy n trong chúng ta. Chúng ta không s ng, không làm nh v y đ c. B c đ u tiên vì v y là b n tính t i i phi đ c khai tr , con ngôi i chúng ta c n đ c bi n đ i. S bi n đ i đó đ n v i chúng ta qua n c u r i c a Chúa Giê-xu.

Thánh Kinh g i kinh nghi m c u r i đó là n tái sinh, t c là đ i s ng đ c tái t o, đ i m i hoàn toàn. Lúc đó chúng ta m i có kh nă ng đ yêu Chúa, yêu ngôi i. Danh hi u Chúa, nh chúng ta đã bi t, ch ng nh ng là danh hi u c a Chúa Giê-xu nh ng danh hi u đó cũng bao g m ý nghĩa ch tr . Chúa Giê-xu là Đ ng c u r i nh ng cũng là Ch c a Đ i s ng. N u chúng ta ch tin Chúa là Đ ng c u r i mà không đ cho Ngài làm ch đ i s ng thì đ c tin c a chúng ta ch m i có phân n a. Và đây là phân n a nguy hi m b i vì chúng ta có th mang danh là ngôi i tin Chúa mà th t s ch ng tin gì c . Chúng ta không th g i mình là ngôi i tin Chúa n u chúng ta v n ti p t c s ng theo nh ng gì mình a thích m n chu ng và ch tìm đ n v i Chúa lúc nguy nan.

Có ngôi i đã nói. Chúa s không phi là Chúa gì c cho đ n khi Chúa là Chúa t t c . Không ai mu n s ng làm nô i nh ng n u chúng ta không đ cho Chúa làm ch cu c đ i chúng ta thì th t s chúng ta đang đ cho nh ng ngôi i ch khác cai tr chúng ta. Ngôi i ch đó có th là cá nhân chúng ta, là đ c v ng trong ta, là tính t cao t đ i cho r ng mình không c n đ n ai, không ch u khu t ph c ai.

Con ngôi i chúng ta c n nh r ng mình ch là t o v t c a Thiên Chúa. Dĩ nhiên chúng ta có ý

chỉ tở do đở lỏ a chỏ n ai là chỏ đỏ i mình. Nhỏ ng chúng ta chỏ có thỏ lỏ a chỏ n mà không thỏ quyỏ t đỏ nh kỏ t quỏ. Mỏ t khi đỏ chỏ n ngỏỏ i chỏ, ta phỏ i chỏ u phỏ c đỏỏ i quyỏ n ngỏỏ i chỏ đỏ.

Hoàng đỏ Phi-líp, cha cỏ a A-lỏ ch-sỏ n đỏ i đỏ có mỏ t tên lính hỏ u. Tên lính nỏ y chỏ có mỏ t nhiỏ m vỏ là mỏ i buỏ i sáng khi nhà vua thỏ c đỏ y, tên lính đỏ chỏ vào mỏ t nhà vua và nói rỏ ng: "Phi-líp, hỏy nhỏ rỏ ng ngỏỏ i chỏ là mỏ t con ngỏỏ i mà thôi!" Đây cũng phỏ i là tâm niỏ m cỏ a mỏ i chúng ta. Chúng ta chỏ là tỏ o vỏ t trỏỏ c mỏ t Thiên Chúa. Hỏy tôn thỏ Ngỏi, hỏy hỏ t lòng, hỏ t ý yêu mỏ n Ngỏi. Chỏ nhỏ vỏ y ta mỏ i mong đỏm lỏ i hỏ nh phỏ c cho bỏ n thân và cho ngỏỏ i quanh ta.

Mỏ c sỏ Nguyỏ n Thỏ

Chỏỏ ng Trờnh Phỏt Thanh Tin Lỏnh